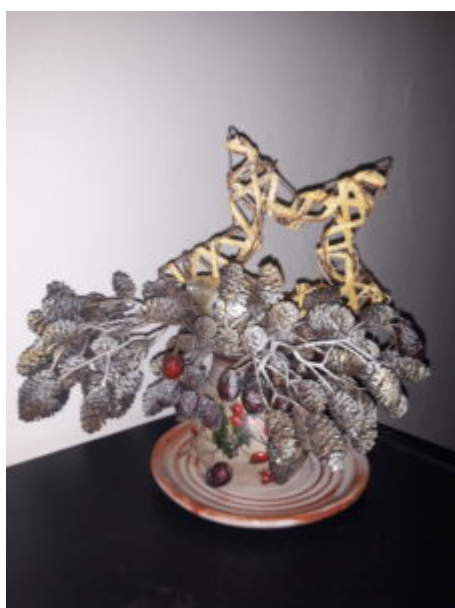

Přišel!!

Přišel!! Stejně jako každé rok! Přítel psův jeden z nejlepších! Psížišek! Celý rok se na něj já můžu těšit. Páč sem hodnej!! Povětšinou teda. Je pravda, že taky někdy něco jako mi trooóšánek možná i nechtíc jako úplně trošku ujede. Ale to je výjimka. Ne jako Taliprd, že jo. Ta se taky tím pádem těšit nemůže. Ale vono taky, víme jak to má v tý makovici, vona si to nepamatuje tak jako já. Pro ni je to každé rok překvápko.

Já ošsem vim a tím pádem se těším. A jak pánčička začne koncem roku tak jako nějakou divně se chovat - že třeba přinde a pak šup ke skříni a něco tam strčí..... tak vim! To vona totiž tam dává vzkaz Psížiškovi, co bysem jako nutně potřeboval. Jako ten nejhodnější pejsek ze všech pejskůch. A protože vona je ale pánčička ta spravedlivá, tak dycinky asi přepíše že "A ešče jednou pro tu flekatou banditku, aby jí to líto nebylo." Páč vono totiž, kdyby to mělo bejt jen podle zásluch, tak je nám fšem jasný, že Taliprdová bude ešče doplácet, ne že dostane dárky nějaký. Enemže tady se na zásluhy nehraje, tady se hraje na dobrotivost.

No a takle pánčička párkrát zaleze do tej skříně a pak přijde čas rozsvěcení. To chodí po bytě, věší cingrlata a rozsvěcí. Světla a svíčky. Úplně fšade, že aby světla dostatek bylo. To asi pro Psížiška, že aby trefil. Mohnul by si to možná za ty roky pamatovat asi? Ale proč mu to neujednodušit, že jo. No takže si taklenc nějakou dobu furt rozsvěcíme a svítíme, do toho nám smrdí jakejsi franta pořád a hoří občas pŕlmůra nebo jak tomu říká. Jo a taky si furt zpívá. V tudle dobu to má i úředně povolený. A pak jednoho dne už vim, že jak přinde velký vyvařování, už to tady bude. A taky jo. Druhej den to přinde. Ešče víc zpíváního, světel vůbec nejvíc jako a v obyváku stojí strom. A jak stojí strom, tak je to jasný. Ten strom je totiž ukazovatel Psížiškovi, kde má složit pro mě ty celoroční vodměny. TY DÁÁREČKÝÝÝ! Já se vám dycinky tak těším. Miluju dárečky, moc a nejvíc.

Pak ofšem nastává moment, kterej se mi ale vůbec nelíbí. Zavřou se dveře za stromem a... já vůbec ale nevím co se tam děje!!!!!!!!!!!!!! Víte jaký to je, když vás taklenc napínaj??? Jak gumu u spodárůch? Nevíte. A u nás psůch je to vo to hroší, že MY POZNÁME, ŽE SE NĚCO UŽ DĚLO. Teda taklenc. Pokaváde máte průvana v makovici, tak jako některé, tak se vás to absolutně netýká a spokojeně si somrujete nějakěj přídavek po preeej štědrovečerní večeři. Jen tak bokem, jo? Já si teda štědrovečerní večeři představuju kapánek jinak. Představuju si, že mám narvanej pupík tak, až funim.

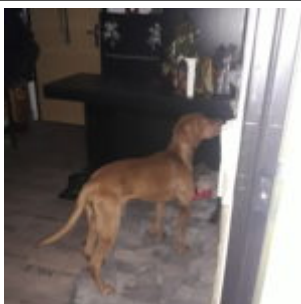
Tetkon teda taky funim, ale to z nervozity. Páč prostě za ty dveře nemůžu a vim! Tak letos už se to nedalo ale vydržet. A tak sem jim k večeři brouknul. Koledy. Šak pánčička je taky furt zpívá a já si říkal, že třebas vykoleduju něco zpoza těch dveří. A vykoledoval sem si! Prej kušuj! Taková neúcta! Dobře, tak sem teda zvolil tichej protest. Sednul sem si k těm dveřím

Přišel!!

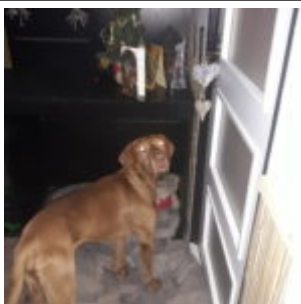
a tiše ale důrazně dával najevo do všech koutů světa, že “Náám, náááám naježíílooo se!” A taky nic. Furt si v klidu večeřeli dál!! To už ale vydržet nešlo ani za mák, tak sem se rozkvokal a pak pro zdůraznění spustil svoje osvědčený”Hutututůůů, hutututůůů!” a přidal kapek uvadání a depreze. A když ani tohle nepomohlo, uuuutikal sem honem do předsíně zkusit to u těch druhých dveří za kterejma přímo stojí ta dárková sosna. A zpátky k těm dveřím, co tam vedou z kuchně A zase k těm druhým dveřím a zpátky. Todle už kurník ale zabrat musí.

JE TAM, JE TAM, VOTEVŘETE!!!!

Dělejteeee!Votevřete to!!!

Vážně! Už tam, byl!!

Nooo tak hlavně, že se zasmáli. Nevim co je na tom tak ftipnýho, mně to přinde jako úplně vážná záležitost. Až tak při třetím, možná čtvrtým kolečku to přišlo.

Přišel!!

Dvěře se vtevřely a..... žjooofkáááá!! PŘIŠEL!! Nespletnul sem se, fakty přišel!!!!!! A jako dycky, aby nás nikdo nemohnul vošidit, jsme měli každej svou hromádku úplně fředu před tím zmatkem, kde to je naházený halabala. Tak jasný, na našich dárcích záleží předefšim. A tak to tam šécko úhledně leželo. Tooolikatě balíčkůch!!! Dvojmo pochopitelně, aby náhodou madam prostoducej Flek nepřišla duševní úhony.

Aaaa to sem se mohnul radovat!! Ponejprv byly žrací balíčky. Dva. A v každým kus buřta (jako to sem byl tam málo hodnej, že tam nemohli dát do každýho toho balíčku toho buřta celýho???) . Pak jeden žvejkací balíček, po tom šla primitivně - jak se dá vočekávat - Taliprdová. Drapla ho ze svý hromádky, rozcupovala a uložila se na kobereček . A začla žužlat. Jak kdyby jí to mohnulo uteknout!! To já sem se radšejc ešče předtim podival do těch vostatních. A tam vám byly věcičky!!! Přejetej skunk! Celej přejetej skunk. Dyž ho správně čapnete - kvičí. Bombáá. A v tom dalším - jeditíííí, to bylo! Roztomiloučká, měkkoučká veeliká myš. A v pupíku má taky pískátko!! No a potom, potom!! Měkoučkej, plyšovoučkej - BALONEK!! Psížišek je hoodneeej, jako já! Myslel na mě, dostal sem balonek. A pak ešče jeden! A ten je žužlací a navíc plnící! Psížiškůůůů, to je nádhera - hopikal sem nadšením.

Pak sem šel vomrknout, co dostala Taliprdová a zjistil sem, že..... že vona si nerozbalila ešče skorem nic krom těch buřtů! Páč celou dobu žužlala kostěčku. No joo! Kostěčka! Na tu sem zapomněl úplně jako. Tak to sem šel honem taky si tu svou rozbalit, abych vo ni nepřišel. Dyž sme dožužlali, tak pánik s pánčičkou akurát skorem dorozbalili svoje dárečky a

tak sme jim šli asistovat, páč jako ešivá voni taky třeba nedostali balonek nějakej. Ale nebyli tak hodný jako já! Dostali samý nepotřebnostě, jako třeba boty! No řekněte mi, kdo by měl radost z botouch? Jen pánčička.

Ešče že Psížišek má rozum!! Byl by to smutnej den, kdybych dostal pod stromek boty. Zato balonky!!! Tjoooo to je něco, taklenc má vypadat správnej štědrej den. Děkujeme Psížišku, žes na nás nezapomněl. (A hlavně na balonky!)

P.S.: Coby zapisovatelka ohaří historie si dovolím podotknout, že ten zrzatej rarach byl děsně komickej. Fakt nejdřív úpěnlivě stál u těch dveří, kvokal a “hutůtal” a pak ho napadlo, ešivá to nepůjde těma druhejma dveřma, který vedou z předsíně. A taky si tak pobíhal od jedněch k druhým a zkoušel u kterejch by to vyšlo. Tak moc už potřeboval dovnitř (stejně jako kdysi Ešus) Jsem jen ráda, že si nevzpomněl na doby svého mládí, kdy útočil na dveře hlavou, aby se mu otevřely ☐ ☐ ☐ . No nicméně to potvrdilo to, co jsem psala v debatě na diskuzi - že: Ano, psi - tedy někteří (kupř. Tali se to - zatím - netýká) , si skutečně dokážou dát dvě a dvě dohromady a poté si to nejen u stromečku užít při rozbalování dárečků, ale taky na to být radostně a nedočkavě natěšení.

P.S. dvě : Sem fakt ráda, že má Psížišek rozum a dostala sem boty. Byl by to smutnej den, kdybych dostala pod stromek žužlací balonek ☐ ☐ ☐